

תגובת מחוז תל אביב:

להלן התייחסותי במישור הכללי:

1. שקיפות ומיחשוב הם דבר חשוב ואנחנו היינו שמחים אילו היה לנו כלים מערכתיים למיחשוב המערכות.
2. מזה 4 שנים אין כל התייחסות של הנהלת האגף לצרכי המחוזות. על כן, המחוזות עובדים על מערכות מעקב פנימיות של העובדים.
3. כמות הפניות לא מתאימה לכמות העובדים. לדוגמא, במחוז תל אביב עובד רק עובד אחד על אישורי הכרה (252 מוסדות 1,266 מקצועות, בנוסף חוק חיילים משוחררים 217 מוסדות 854 מקצועות), במצב זה ברור שגם אם היינו רוצים להקדים אישורים לא היינו יכולים. יש מחסור בכ"א מזה שנים בטיפול באזרחים ובבתי ספר.
4. גם בקשות לתגבור כ"א לא התקבלו. מיחשוב זה חשוב אבל זה רק יראה תמונת ראי למצב עגום זה.
5. מכרז 15/40 לא עונה לצפיות של גמישות תפעולית – אין לו גמישות, הזכיין מחליט איזה מוסד ילמדו גם אם היו לו כשלים ו/או אי הצלחה של התלמידים בבחינות או בקבלת תעודות. זאת בנוסף לכך שמרבית המוסדות והרשתות לא מוכנים לעבוד עם הזכיין כך שנוצר מצב שבו גם אם יש כישלונות אין המשרד מתערב ויש הוצאת כספים לריק.
6. טבלת הביטולים לא משקפת מציאות כשנוצר מצב שאין גופים שמתקשרים עם הזכיין. תכנית העבודה הולכת לפשרות לא הגיוניות, לדוגמה קורס חשמל בנתניה היה בתוכנית ואז התברר שהזכיין לא מצליח להעמיד מתקן מאושר להכשרה. ברור שבתוכנית הבאה לא נעמיד תקצוב למצב שלא מתקיים קורס. דוגמה נוספת, תקצבו קורסים לקורסי מטפלות בדצמבר 2018 עד היום הצליחו לפתוח רק 2 קורסים מתוך 11. או במגזר הערבי באמצעות מרכז "ריאן" תוקצבו 6 קורסים ב-2018, מדצמבר עד היום 0 קורסים נפתחו. כך שנוצר כשל מערכתי מובנה אין למחוז כל דרך להתערב. (ראה מכתב מנהל האגף בעניין הנחיות וחיידוד נהלים)
7. אי הפעלת סעדים בקורסים מתוקצבים, לדוגמה: 150 חיילים למדו קורסים מתוקצבים האחריות של הזכיין היה להגיש אותם לבחינות משום שהחיילים לא מסוגלים לשלם את עלות הבחינות לא נגשו לבחינות ולא קיבלו תעודה. הנהלת האגף או הזכיין לא מצאו דרכים לדאוג להגשת התלמידים לבחינות ובכך הוצאו מיליוני שקלים עבור קורסים שלא נגשו התלמידים לבחינות. או שבמשך 8 חודשים לא היה מנהל פרויקט במחוז תל אביב והנושא הוטל על מנהל הפרויקט הדרומי מופיע בסעדים אבל לא מומש.
8. אין אני מקבל את ההנחה שהתלמידים המתוקצבים חלשים, נוח לזכיין לקבל תלמידים שמראש שלא יעמדו במשימת הלימודים ובכך להקטין את מספר התלמידים בכיתה. גיוס 18 מועמדים מאפשר לו לפתוח את הקורס ובכך הוא מקבל את עלות הקורס ובנוסף חלקי.
9. ההנחה שתוכנית העבודה נבנית על פי צרכי המשק (דרישות שרות התעסוקה) היא נכונה חלקית משום שאזורים רבים לא נכללים באזורי ההכשרות משום שניתנה לזכיין הזכות להחליט איפה ללמד איזה מוסד כך שנוצר מצב שתוכנית העבודה נבנית על פי יכולות הזכיין לבצע (מכתב חידוד נהלים), הממונים נבחנו על פי ביצוע אותה תכנית עבודה שבפועל אין להם כל יכולת להתערב לא במקומות ההכשרה ולא בגורם המבצע. מנהל האגף ביצע בשנים 2017 – 2018 פגישות עם הממונים בנושא זה ודחק בהם לפעול להרחבת הפעילות מול מוסדות שלא מעוניינים לעבוד עם הזכיין. כמו כן, הממונים בסוף שנה נקראים להצגת ביצועים כשזה לא בשליטתם ובהתערבותם. נוצר מצב לא הגיוני שהאחריות בידי המחוזות הסמכויות בידי גורם חיצוני.
10. עמידה כאמור בממדי הצלחה לא תלויים במחוזות ואף אם הם מתערבים זה דבר שאסור לבצע. אבל נבחנו על ביצועו ("מכתב חידוד הנהלים").
11. הכשרה פנים מפעלית – הוחלט להעביר את הוועדות למטה בירושלים, בשנים הקודמות הוועדות היו מתקיימות במחוזות ובכך היינו יותר גמישים. העברת הפעולות למטה גורמת למשכי זמן ארוכים.

12. הכשרה במפעל – היוזמה מגיעה מהמפעלים אך יחד עם זאת המפעלים הם גופים יצרניים ולא תפקידם להכשיר, אין הרבה בקשות והן יזומות על ידי המפעלים, המחוז נבחן בביצוע פעילות של "כיתה במפעל" כשבפועל הוא לא חלק מפעילות משקית. בדרך כלל המפעל מעונין ללמד את התחום הצר ששייך לו ולא הכשרה על פי תכניות הלימודים. בנוסף כמות התלמידים שאחרי ההכשרה מעוניינים לעבוד באותו מפעל או באותו מקצוע קטן והנשירה גדולה. לא נעשית כל ביקורת מלווה, שיטת התשלום מאוד בעייתית ולא בטוח שהתלמידים עובדים במקצוע שרכשו.

13. הכשרה בחניכות – יש זכיון חדש "מעוף" ההתקשרויות מנוהלות מהמטה אין הלימה בין הדיווחים. הדיווחים לתשלום שמבוצעים במטה.

14. תהליך טיפול בהפרות – גם אם יש החלטות של הועדה הארצית לא מיושמים. לדוגמה - החלטה להחזיר כספים לחיילים משוחררים שגבתה חברת BDO בסך של 390,000 ש"ח לא יושמה.